

СТАНОВИЩЕ

От: доц. д-р Ангел Ангелов Марчев, катедра „Управление“, УНСС

Относно: дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научно направление 3.7 Администрация и управление (Социално управление).

Основание за представяне на становището: заповед РД 38-132/12.02.2018 на Ректора на СУ Св. Климент Охридски

Автор на дисертационния труд: Иван Илчев Ангелов

Тема на дисертационния труд: „Участието в индустриални клъстери – фактор за повишаване на иновационната способност на организациите“.

1. Информация за дисертанта

Дисертантът се е обучавал по докторска програма към Стопанския факултет на СУ Св. Климент Охридски по научна специалност 3.7 Администрация и управление (Социално управление), макар това да не личи от представената автобиография. Все пак изглежда, че той има натрупан специфични организационен опит и обширни комуникационни умения.

2. Обща характеристика на представения дисертационен труд

Представената работа е в размер от 224 страници във формат Letter и включва: Увод, три глави, заключение, библиографска справка и приложения. Основните части имат следните характеристики:

- Увод (11 страници), в който последователно са разгледани актуалността на темата, състояние на изследователската област, обект и предмет на изследването, цели и задачи, работни хипотези, методическа последователност и резюмирана структура на дисертацията. Повече от 60% от текста на увода следва да си бъде включен в теоретическата обосновка (Глава 1), с цял отделяне на програмния характер на увода от наративния характер на голяма част от текстовете. За поясняването на контекста не допринася и фактът, че на две различни места в увода са дефинирани две различни по своята същност цели, а и по същество има два набора от задачи.

- Първа глава е в размер от 74 страници и е с изразен теоретичен характер. В главата се разглеждат разнообразните гледни точки относно трите основните понятия: иновации, иновационна способност и индустриален клъстер. Главата се отличава с множество критично разгледани дефиниции на автори от областта на дисертацията.

- Втора глава е разработена на 60 страници и представлява подробно методическо описание на предстоящото (в трета глава) емпирично изследване. Тя е представена добре, спазвайки логическа рамка и много добра статистическа обосновка.

- Трета глава в 43 страници описва проведеното емпирично изследване. Отлично впечатление прави последователността и вниманието към отделния детайл в изследването.

- Заключение (7 стр.) включва експлицирано описание на основните резултати от изследването. Наличието на ясен отчет за проверката на хипотезите и някои бъдещи приложни насоки повишава практическата полза от научния труд.

- Представената библиография съдържа 282 източници (на български и английски език), от които проличава степента на задълбочаване в темата и високата осведоменост на докторанта. Последните записи в списъка можеше да бъдат оформени по-добре.

Относно структурата на дисертацията, считам че е удачно спазването на рамката Теория-Методика-Емпирика, но можеше текстът на трета глава (по същество - същинското емпирично изследване) да се разпредели на повече и по-информативно озаглавени раздели.

3. Оценка на получените научни и научно-приложни резултати

Споменавайки за достоинства на дисертацията, трябва да се отбележат и множеството разгледани разнообразни мнения на български и чужди изследователи, които биват обогатявани и от критичния анали на автора.

Адаптираната методика е оригинална и стъпваща на добри идеи от разнообразни източници, но изградена и реализирана изцяло от автора. Издигнатите хипотези за емпиричното изследване са проверени (и в голяма степен доказани).

4. Оценка на научните и научно-приложни приноси

От представените пет претенции две имат методически характер, една е с теоретически и две са с приложен характер. Всички твърдения в описаните претенции за научен принос са верни и не възниква съмнение относно научността и дисертабилността на разработката. Въпреки това имам три принципни съображения относно представените приноси (макар явно болшинството колеги научни ръководители не споделят моето мнение):

- 1) Считам, че обстояният анализ на теоретичните източници не предава научна новост и типично е част от обосновка на проблемната област или на методически нерешените въпроси.
- 2) Считам, че в социалните науки обосноваването и извеждането на дефиниция, не следва да се счита за научен теоретичен принос, поради лекотата на генериране на логически верни и епистемологически коректни твърдения – в противен случай научните постижения от сериозен характер в областта се обезценяват.
- 3) Изказването на бъдещи възможности, произтичащи от дадено емпирично изследване не могат да се считат за научна новост, колкото и оригинални или полезни са. В най-добрия случай това са пояснения за други научни приноси или по-скоро идеи за бъдещи изследвания.

5. Оценка на публикациите по дисертацията

В списъка с авторските публикации по темата на дисертационния труд, докторантът е включил два доклада и една статия. Всички публикации са представени в България. Те отразяват съществени части от теоретическата част на дисертацията.

Това дава основание да се отчете, че към настоящия момент са покрити изискванията за разпространение на идеите от дисертацията, но бих препоръчал на докторантът да реализира публикация покриваща и апробацията на методиката и емпиричното изследване.

6. Оценка на автореферата

Авторефератът е оформен съгласно нормалните технически изисквания и отразява всички съществени моменти от представената дисертация.

7. Критични бележки, препоръки и въпроси

Като цяло – стилът на писане е научен, но излишно протяжен. На места има неточно популяризиран израз („Силиконовата долина”).

От друга страна голяма част от профила на респондента от глава 3 може да отпадне като ненужна и самоцелна част от изследването. Ангажирането на подходящи респонденти заслужава адмирации, но подробното им профилиране в случая не подпомага емпиричното изследване по никакъв начин.

Към оформяне на голяма част от фигурите и таблиците в трета глава може да се посочат редица бележки, главно около превода на понятията – не беше нужно да остават на английски само по 2-3 думи от таблица, при положение, че вече са преведени всички останали.

Основните въпроси към докторантът са свързани с:

1) Дисертантът да представи в сбит и ясен вид (може и графичен) причинно следствената връзка между иновационна способност на организацията и участието ѝ в индустриален клъстер (и в двата разглеждани аспекта - териториален и мрежови).

2) Може ли да бъде предложен по-добър подход, базиран на статистически анализ, за определяне на интервалите за ниска, средна и висока стойност на характеристиката иновационна способност? Защо и как? Все пак става дума за основен показател в цялостното изследване.

8. Заключение

В заключение, считам че представените бележки са по-скоро от технически характер и не представляват съществена пречка за успешна публична защита за ОНС доктор. Дисертацията има достатъчно достойнства, които ми дават основание да препоръчам на уважаваното научно жури да присъди образователна и научна степен „доктор“ на Иван Илчев Ангелов, по професионално направление 3.7 Администрация и управление (Социално управление) за дисертационния труд на тема: „Участието в индустриални клъстери – фактор за повишаване на иновационната способност на организациите“.

08.04.2018, София

доц. д-р Ангел Ангелов Марчев